

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-012/14

**Priština,
21. oktobar 2015. godine**

U postupku

P.R
Špenadija
Prizren

Žalilac

protiv

T.K
KC Vranjska Banja “Rasadnici”
17542 Vranjska Banja
Srbija

Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Krassimir Mazgalov, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/100/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA16057), od dana 23. februara 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 21. oktobra 2015. godine, donosi sledeće

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba P.R. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/100/2011 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA16057), od dana 23. februara 2011. godine.

Potvrđuje se gore navedena odluka KIZK.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 13. septembra 2006. godine, T.S.K (u daljem tekstu "podnosilac zahteva"), u svojstvu člana domaćinstva svog oca S.K., podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao potvrđivanje i ponovni posed parcele br. 155 u površini od 41 ar i 62 m², u ulici Gornja Kamenica (u daljem tekstu: „imovina u zahtevu”), upisana u Posedovni list br. 11, u katastarskoj zoni Špenadija, u Prizrenu.

Imovina je navodno izgubljena usled okolnosti koje su se dogodile na Kosovu tokom 1998/1999. godine

2. Podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenat:
  - Ekstrat Posedovnog lista (PL) br. 11, izdat od strane Centra za katastar i nepokretnu imovinu Opštine Prizren dana 04. jula 2004. godine, koji nabroja S.K. kao nosioca imovinskog prava nad imovinom u zahtevu
  - Kopija plana (KP) br. 953-2/2003-218, izdata od strane Kancelarije za nepokretnu imovinu Opštine Prizren dana 04. jula 2003. godine;
  - Izvod iz matične knjige umrlih br. 1/1986, izdat od strane Privremene misije Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK) od dana 06. decembra 2007. godine, koji potvrđuje da je S.K. preminuo; i
  - Lična karta podnosioca zahteva br. 170902, izdata od strane Republike Srbije dana 17. maja 1993. godine.
3. Izveštaji o verifikaciji (od dana 14. marta 2007. godine i 13. decembra 2008. godine) navode da su obe, PL i KP, pozitivno verifikovane od strane Izvršnog sekretarijat (IS) KAI. IS je *ex*

- officio* ustanovio da trenutni katastarski plan sadrži isti broj i površinu – parcela br. 155 u površini od 41 ari i 62 m² ista je upisana na ime istog NIP.
4. Imovinski zahtev je tretiran kao nesporan.
  5. Dana 19. februara 2010. godine, KIZK je rezolucijom KPCC/RES/15/2010 poništila odluku KIZK KPCC/A/13/2008 od dana 30. aprila 2008. godine, i uputila imovinski zahtev Izvršnom sekretarijatu KAI za dodatno obrađivanje na osnovu tačne identifikacije i valjanog obaveštenja imovine u zahtevu.
  6. Dana 24. septembra 2010. godine, KAI Izvršni sekretarijat je ponovno obavestio imovinski zahtev objavljivanjem istog u Listu za obaveštenje br. 9 i biltenu UNHCHR kancelarije za imovinu. KAI ekipa za obaveštenja je ostavila List i bilten bratancu načelnika sela kako bi on uručio iste načelniku sela, koji je prihvatio da ih dostupi isti zainteresovanim stranama. Objavljivanje je takođe postavljeno na dve lokacije u selu Špenadija, objavljeno je u svim Opštinama i Opštinskim sudovima u regionu, Katastarskoj kancelariji u Prizrenu, UNHCHR-u, EULEX-u, OMBUDSMAN-u, i ICO.
  7. Žalilac nije učestvovao u postupku.
  8. Dana 23. februara 2011. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/100/2011 prihvatila imovinski zahtev podnosioca zahteva kao osnovan. KIZK je prihvatila da je otac podnosioca zahteva – nosilac imovinskog prava (NIP) vlasnik imovine.
  9. Dana 13. jula 2011. godine, odluka je uručena Jeleni Kujundić – ćerci podnosioca zahteva, dok je ista uručena P.R. (u daljem tekstu “žalilac”) dana 24. septembra 2013. godine.
  10. Dana 24. oktobra 2013. godine, žalilac je uložio žalbu na odluku KIZK (u daljem tekstu “ožalbena odluka KIZK).
  11. Dana 28. januara 2014. godine, Z.K – supruga podnosioca zahteva (u daljem tekstu “tuženik”) podnela je odgovor na žalbu.

Navodi stranaka:

Žalilac:

12. Žalilac navodi da se napadnuta odluka KIZK sastoji od bitne povrede ili pogrešne primene materijalnog ili proceduralnog prava i pogrešnog ili nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Što više, žalilac navodi da je izreka napadnute odluke KIZK protivurečna sa obrazloženjem.
13. Žalilac izjavljuje da je njegova porodica uvek bila u vlasništvu i koristila imovinsku u zahtevu i da je nekoliko puta pokušao da dobije dokumenta povodom svojine nad imovinom u zahtevu ali nije uspeo u tome pošto je Katastarska usluga odgovorila da oni nemaju nikakav dokumenat u vezi iste. Prema tome, on dodaje da je KIZK pogrešno odlučila kada je zaključila da imovina u zahtevu pripada tuženiku a ne njemu i njegovoj porodici.

Podnosilac zahteva:

14. Podnosilac zahteva izjavljuje da su on, njegov brat D.K i sestra O.K nasledili imovinu u zahtevu nakon smrti njihovog oca. on je izjavio da je ostavinsko rešenje u toku.

Tuženik:

15. Tuženik navodi da je žalba žalioca nezakonita. On je izjavio da žalilac nije učestvovao u postupku pred KAI te kao takav nije bio stranka u postupku pred KAI/KIZK, prema tome, on nema pravo na žalbu na odluku KIZK.
16. Tuženik izjavljuje da je zakonski vlasnik imovine u zahtev bio pokojni otac (S.K- PRH) njenog supruga (T.K – podnosioca zahteva) koji je podneo imovinski zahtev pred KAI, a koji je u međuvremenu preminuo dana 27. septembra 2008. godine, te prema tome, ona je zauzela njegovo mesto u daljem postupku. Tuženik je objasnila da je na osnovu dostavljenih dokaza nedvosmisleno utvrđeno da je imovina u zahtevu bila u posedu njene porodice do 1999. godine, kada su bili prisilni da napuste Kosovo i da žalilac nikada nije stekao bilo koje pravo nad istom. Izjava žalioca da je imovina u zahtevu upisana na njegovo ime nije istinita te i da je očigledno iz same žalbe i iz činjenice što nije dostavio nijedan jedini dokaz da potkrepi istu.
17. Na kraju, tuženik je u odgovoru na žalbu predložila Vrhovnom sudu da odbaci žalbu žalioca kao neprihvatljivu ili odbije istu kao neosnovanu
18. Žalilac nije dostavio nijedan dokaz kojim bi podržao svoje žalbene navode.

Pravno obrazloženje:**Prihvatljivost žalbe:**

19. Žalba je prihvatljiva.
20. Član 10.2. Zakona br. 03/L-079 predviđa da bilo koje lice osim podnosioca zahteva koje tvrdi prava na spornu imovinu, postaje stranka u postupku uz to da ta osoba obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u postupku u roku od 30. dana od dana obaveštenja imovinskog zahteva.
21. U ovom konkretnom slučaju nejasno je to da je žalilac imao mogućnosti da učestvuje u postupku pred KIZK. Izvršni sekretarijat je obavestio imovinu u zahtevu putem objavljivanja u Listu za obaveštenje br. 9 i Biltenu UNHCHR kancelarije za imovinu te je KAI ekipa za obaveštenja je ostavila List i bilten bratancu načelnika sela kako bi on uručio iste načelniku sela, koji je prihvatio da ih dostupi isti zainteresovanim stranama. Objavljivanje je takođe postavljeno na dve lokacije u selu Špenadija, objavljeno je u svim Opštinama i Opštinskim sudovima u regionu, Katastarskoj kancelariji u Prizrenu, UNHCHR-u, EULEX-u, OMBUDSMAN-u, i ICO.
22. Vrhovni sud smatra da KAI Izvršni sekretarijat preuzeo nije preuzeo sve potrebne radnje za obaveštenje imovinskog zahteva podnetog, usled nedostatka fizičkog obaveštenja na imovini u zahtevu.

Zasnovanost:

23. Žalba je neosnovana jer žalilac nije dostavio nijedan dokaz povodom njegovih navoda. Štoviše, on tvrdi da ti dokazi ne postoje. Sa druge strane, podnosilac zahteva je dostavio KAI, te je KAI *ex officio* našla dovoljno dokaza koji dovode do zaključka da je imovinski zahtev osnovan te i da se isti treba prihvatiti. U spisu premeta nema dokaza koji bi pobili ili makar oslabili ovaj zaključak.
24. Na osnovu gore navedenog, i u smislu člana 13.3.b i 12.2. Zakona 03/L-079 u vezi sa članom 196. i članom 186.3. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kako u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX registrar